

TUKMOS

*TIPTA UZMANLIK KURULU
MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ*

*ÇOCUK HEMATOLOJİSİ VE ONKOLOJİSİ
Uzmanlık Eğitimi Çekirdek Müfredatı*

12.10.2017

İÇİNDEKİLER

1. GİRİŞ	3
2. MÜFREDAT TANITIMI	3
3. TEMEL YETKİNLİKLER	5
4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ	9
5. EĞİTİM STANDARTLARI	13
6. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME	14
7. KAYNAKÇA	14

1. GİRİŞ

Ülkemizde çocuklardaki hematolojik ve onkolojik hastalıklar uygun tanı ve tedavi yöntemleri kullanılmazsa mortalite, morbidite, geç yan etkilerinin yüksek olması nedeniyle özel bir önem arz etmektedir. Özellikle çocuklardaki yaşam beklentisinin uzun olması nedeniyle çocuklara sağlıklı bir gelecek sağlayabilmek amacıyla bu hastalıkların iyi donanımlı uzmanlar tarafından değerlendirilmesi ve tedavisi bir zorunluluktur. Bu hastalıkların büyük çoğunluğunun iyi tedavi edildiğinde yaşam oranlarının yüzde seksenleri geçtiği bilinmektedir.

2. MÜFREDAT TANITIMI

2.1. Müfredatın Amacı ve Hedefleri

Bu hastalıkların ülkemizdeki görülme sıklığının belirleyerek, daha sonra nedenlerini saptayarak korunma yöntemlerinin ele alabilecek ve tanı ve tedavilerini yapabilecek yetkinlikte uzmanlar yetiştirmektedir.

2.2. Müfredat Çalışmasının Tarihsel Süreci

2010 yılında Antalya’da toplanan birinci dönem TUKMOS komisyonu taslak müfredat oluşturulmuş, takiben 2011 yılında Ankara’da aynı komisyon tarafından müfredat v.1.0 haline çevrilmiştir. Mayıs 2013 yılında TUKMOS ikinci dönem komisyonu tarafından Çocuk Hematolojisi ve Onkolojisi Çekirdek Müfredatı v.2.0 oluşturulmuştur. 13.03.2015 tarihinde 3. Dönem TUKMOS Komisyonu (Prof. Dr. Fatma Visal Okur, Prof. Dr. Nilgün Kurucu, Prof. Dr. Mehmet Ertem, Doç. Dr. Lale Olcay, Doç. Dr. Zeynep Yıldız Yıldırım) tarafından v.2.1 müfredat taslağı hazırlanmıştır.

2.3. Uzmanlık Eğitimi Süreci

Mevzuata uygun olarak uzmanlık eğitimi 3 yıldır. Uzmanlık eğitimi sürecince belirli sürelerle aşağıda belirtilen bölümlerde çalışması önerilir; bu bölümlerin eğitim kurumunda bulunmadığı durumlarda eğitim kurumu dışında ilgili bölümlerde eğitimin tamamlaması sağlanabilir. Bu bölümlerde geçen süre haricinde kalan eğitim süresinin Hematoloji ve Onkoloji alanlarında eşit olarak planlanması uygundur.

İLGİLİ BÖLÜMLER	SÜRE
Hemopoetik kök hücre nakli	6 hafta
Laboratuvar (Doku tiplendirme, Hemostaz, Akım sitometri)	2 hafta
Kan Bankası-Aferez	1 hafta
Tıbbi Patoloji	1 hafta
Radyasyon Onkolojisi	1 hafta
Sitogenetik	1 hafta
TOPLAM	12 hafta

-Uzmanlık dernekleri tarafından düzenlenecek ve yan dal uzmanlık öğrencilerinin eğitimi süresinde **en az bir kez** katılması önerilen kurslar,

- a. Hemoglobinopatiler
- b. Moleküler genetik
- c. Kan ürünleri kullanımı
- d. Akım sitometri
- e. Onkolojik aciller
- f. Hematolojik aciller

-Yan dal uzmanlık öğrencisinin eğitimi sürecinde katılması önerilen konseyler merkezin özelliğine göre yapılandırılmalıdır:

- a. Genel Çocuk Tümör Konseyi
- b. Kas-İskelet Tümörleri Konseyi
- c. Nöro-Onkoloji Konseyi
- d. Hematoloji Konseyi
- e. HKHT (Hematopoetik kök hücre transplantasyonu) Konseyi

Konseylere aşağıda belirtilen disiplinlerden **ilgili olanların katılımının sağlanması önerilir:**

- Çocuk Hematoloji-Onkoloji
- Radyoloji
- Nükleer Tıp
- Tıbbi Patoloji
- Radyoloji
- Beyin Cerrahisi
- Çocuk Cerrahisi
- Radyasyon Onkolojisi
- Ortopedi ve Travmatoloji
- Fizik Tedavi Rehabilitasyon
- İlgili pediatri yan dalları

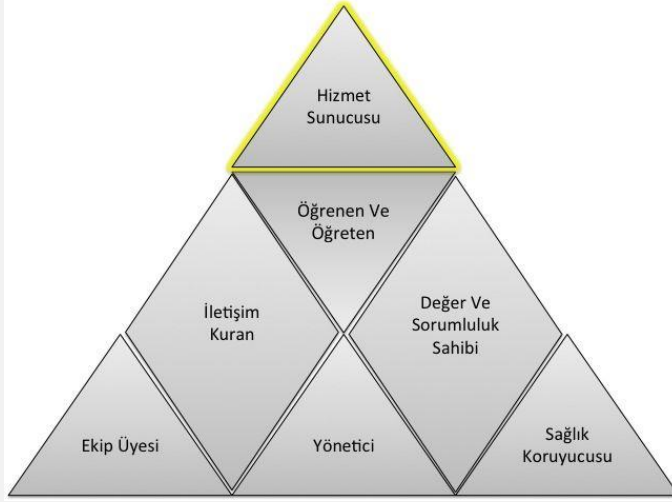
Yan dal uzmanlık öğrencisi eğitim süresi içerisinde;

- Seminer, makale, olgu sunumu hazırlamalı ve sunmalıdır.
- Ulusal -mümkünse uluslararası- kongre/kurslara katılmalıdır.
- En az 2 poster/bildiri sunmalıdır.
- Yayın yapması teşvik edilmelidir.

2.4.Kariyer Olasılıkları

Akademik alanlar, özel sektör ve kamuda aldığı eğitime uygun olarak çalışabilmektedir.

3. TEMEL YETKİNLİKLER

Şekil 1- TUKMOS'un Yeterlilik Üçgeni (Yedi temel yetkinlik alanı)

Yetkinlik, bir uzmanın bir iş ya da işlemin gerektiği gibi yapılabilmesi için kritik değer taşıyan, eğitim ve öğretim yoluyla kazanılıp iyileştirilebilen, gözlenip ölçülebilen, özellikleri daha önceden tarif edilmiş olan, *bilgi, beceri, tutum ve davranışların* toplamıdır. Yetkinlikler 7 temel alanda toplanmışlardır.

Her bir temel yetkinlik alanı, uzmanın ayrı bir rolünü temsil eder

(Şekil 1). Yedinci temel alan olan Hizmet Sunucusu alanına ait yetkinlikler klinik yetkinlikler ve girişimsel yetkinlikler olarak ikiye ayrılırlar. Sağlık hizmeti sunumu ile doğrudan ilişkili Hizmet Sunucusu alanını oluşturan yetkinlikler diğer 6 temel alana ait yetkinlikler olmadan gerçek anlamlarını kazanamazlar ve verimli bir şekilde kullanılamazlar. Başka bir deyişle 6 temel alandaki yetkinlikler, uzmanın "Hizmet Sunucusu" alanındaki yetkinliklerini sosyal ortamda hasta ve toplum merkezli ve etkin bir şekilde kullanması için kazanılması gereken yetkinliklerdir. Bir uzmanlık dalındaki eğitim sürecinde kazanılan bu 7 temel alana ait yetkinlikler uyumlu bir şekilde kullanılabilirliğinde yeterlilikten bahsedilebilir. Bu temel yetkinlik alanları aşağıda listelenmiştir;

- 3.1. *Yönetici*
- 3.2. *Ekip Üyesi*
- 3.3. *Sağlık Koruyucusu*
- 3.4. *İletişim Kuran*
- 3.5. *Değer ve Sorumluluk Sahibi*
- 3.6. *Öğrenen ve Öğreten*
- 3.7. *Hizmet Sunucusu*

Hizmet sunucusu temel yetkinlik alanındaki yetkinlikler, kullanım yerlerine göre iki türdür:

Klinik Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi kararlar konusunda kullanabilme yeteneğidir;

Girişimsel Yetkinlik: Bilgiyi, kişisel, sosyal ve/veya metodolojik becerileri tıbbi girişimler konusunda kullanabilme yeteneğidir.

Klinik ve girişimsel yetkinlikler edinilirken ve uygulanırken Temel Yetkinlik alanlarında belirtilen diğer yetkinliklerle uyum içinde olmalı ve uzmanlığa özel klinik karar süreçlerini kolaylaştırmalıdır.

3.7.1. KLİNİK YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş klinik yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

KLİNİK YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Klinik yetkinlikler için; dört ana düzey ve iki adet ek düzey tanımlanmıştır. Öğrencinin ulaşması gereken düzeyler bu üç ana düzeyden birini mutlaka içermelidir. T ve TT düzeyleri A ve K ile birlikte kodlanabilirken B düzeyi sadece K düzeyi ile birlikte kodlanabilir. B, T,ETT,TT düzeyleri birbirlerini kapsadıkları için birlikte kodlanamazlar.

B:Hastalığa ön tanı koyma ve gerekli durumda hastaya zarar vermeyecek şekilde ve doğru zamanda, doğru yere sevk edebilecek bilgiye sahip olma düzeyini ifade eder.

T:Hastaya tanı koyma ve sonrasında tedavi için yönlendirebilme düzeyini ifade eder.

TT: Ekip çalışmasının gerektirdiği durumlar dışında herhangi bir desteğe gereksinim duymadan hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

ETT: Ekip çalışması yaparak hastanın tanı ve tedavisinin tüm sürecini yönetebilme düzeyini ifade eder.

Klinik yetkinliklerde bu düzeylere ek olarak gerekli durumlar için A ve K yetkinlik düzeyleri eklenmektedir:

A:Hastanın acil durum tanısını koymak ve hastalığa özel acil tedavi girişimini uygulayabilme düzeyini ifade eder.

K:Hastanın birincil, ikincil ve üçüncül korunma gereksinimlerini tanımlamayı ve gerekli koruyucu önlemleri alabilme düzeyini ifade eder.

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzyey	Kıdem	Yöntem
TERMİNAL HASTA	SEPSİS	ETT, A, K	1	YE, UE, BE
	ORGAN YETMEZLİĞİ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
LÖSEMİ	LÖSEMİ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
MDS VE MYELO PROLİFERATİF HASTALIKLAR	MDS, JMML VE DİĞERLERİ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
LENFOMALAR	LENFOMALAR	TT, A, K	1	YE, UE, BE
BÖBREK TÜMÖRLERİ	BÖBREK TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	1	YE, UE, BE
SSS VE DİĞER SS TÜMÖRLERİ	SSS VE DİĞER SS TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	1	YE, UE, BE
SEMPATİK SİSTEM TÜMÖRLERİ	SEMPATİK SİSTEM TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	1	YE, UE, BE
RETİNOBLASTOMA	RETİNOBLASTOMA	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
KARACİĞER TÜMÖRLERİ	KARACİĞER TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
KEMİK TÜMÖRLERİ	KEMİK TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
YUMUŞAK DOKU TÜMÖRLERİ	YUMUŞAK DOKU TÜMÖRLERİ	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
GERM HÜCRELİ, TROFOBLASTİK VE GONADAL TÜMÖRLER	GERM HÜCRELİ, TROFOBLASTİK VE GONADAL TÜMÖRLER	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
DİĞER MALİGN TÜMÖRLER	DİĞER MALİGN TÜMÖRLER	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
HİSTİYOZİTOZLAR VE LENFO-PROLİFERATİF HASTALIKLAR	HİSTİYOZİTOZLAR VE LENFO-PROLİFERATİF HASTALIKLAR	ETT, A, K	1	YE, UE, BE
BENİGN TÜMÖRLER	VASKÜLER TÜMÖRLER VE DİĞER BENİGN TÜMÖRLER	TT, A, K	1	YE, UE, BE
LENFOADENOPATİ VE SPLENOMEGALİ	LENFOADENOPATİ VE SPLENOMEGALİ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
PREKANSERÖZ HASTALIKLAR	PREKANSERÖZ HASTALIKLAR	TT, A, K	1	YE, UE, BE
ERİTROSİT HASTALIKLARI	ANEMİLER VE POLİSTEMİLER	TT, A, K	1	YE, UE, BE

	KLİNİK YETKİNLİK	Düzy	Kıdem	Yöntem
LÖKOSİT HASTALIKLARI	LÖKOPENİLER VE LÖKOSİTOZ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
TROMBOSİT HASTALIKLARI	KONGENİTAL VE DİĞERLERİ	TT, A, K	1	YE, UE, BE
PIHTILAŞMA BOZUKLUKLARI	KONGENİTAL VE EDİNSEL	TT, A, K	1	YE, UE, BE
KANAMA BOZUKLUKLARI	KONGENİTAL VE EDİNSEL	TT, A, K	1	YE, UE, BE
SİSTEMİK HASTALIKLARDA HEMATOLOJİK BOZUKLUKLAR	SİSTEMİK HASTALIKLARDA HEMATOLOJİK BOZUKLUKLAR	TT, A, K	1	YE, UE, BE
KÖK HÜCRE NAKLİ	OTOLOG ALLOJENEİK	T,A,K	2	YE, UE, BE
KEMİK İLİĞİ YETMEZLİKLERİ	KONGENİTAL VE EDİNSEL	TT, A, K	1	YE, UE, BE
HEMATOLOJİK VE ONKOLOJİK ACİLLER	HEMATOLOJİK VE ONKOLOJİK ACİLLER	TT, A, K	1	YE, UE, BE
GEÇ YAN ETKİLER	SEKONDER KANSERLER, ENDOKRİN BOZUKLUKLAR, KOGNİTİF BOZUKLUKLAR, KRONİK ORGAN YETMEZLİKLERİ	ETT, A, K	2	YE, UE, BE
DESTEK VE PALYATİF TEDAVİLER	DESTEK VE PALYATİF TEDAVİLER	TT, A, K	2	YE, UE, BE

3.7.2. GİRİŞİMSEL YETKİNLİKLER

Uzman Hekim aşağıda listelenmiş girişimsel yetkinlikleri ve eğitimi boyunca edindiği diğer bütünleyici “temel yetkinlikleri” eş zamanlı ve uygun şekilde kullanarak uygular.

GİRİŞİMSEL YETKİNLİK İÇİN KULLANILAN TANIMLAR VE KISALTMALARI

Girişimsel Yetkinlikler için dört düzey tanımlanmıştır.

- 1: Girişimin nasıl yapıldığı konusunda bilgi sahibi olma ve bu konuda gerektiğinde açıklama yapabilme düzeyini ifade eder.
- 2: Acil bir durumda, kılavuz veya yönerge eşliğinde veya gözetim ve denetim altında bu girişimi yapabilme düzeyini ifade eder.
- 3: Karmaşık olmayan, sık görülen tipik olgularda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.
- 4: Karmaşık olsun veya olmasın her tür olguda girişimi uygulayabilme düzeyini ifade eder.

	GİRİŞİMSEL YETKİNLİK	Düzey	Kıdem	Yöntem
TRANSFÜZYON TIBBİ	LABORATUVAR TANISAL ANALİZLERİ (TRANSFÜZYON ÖNCESİ UYGUNLUK TESTLERİ, KAN GRUBU ANTİJEN VE ANTİKORLARI, KAN GRUPLAMA)	3	2	YE, BE, UE
	AFEREZ PLAZMAFEREZ	2	2	YE, BE, UE
	KÖK HÜCRE TOPLANMASI	1	2	YE, BE, UE
	KAN VE KAN ÜRÜNLERİNİN VERİLMESİ	4	1	YE, BE, UE
KEMİK İLİĞİ ASPİRASYONU	KEMİK İLİĞİ ASPİRASYONU	4	1	YE, BE, UE
KEMİK İLİĞİ BİYOPSİSİ	KEMİK İLİĞİ BİYOPSİSİ	4	1	YE, BE, UE
LOMBER PONSİYON	LOMBER PONSİYON	4	1	YE, BE, UE
İNTRATEKAL TEDAVİ	İNTRATEKAL TEDAVİ	4	1	YE, BE, UE
KEMOTERAPİ UYGULAMALARI	KEMOTERAPİ UYGULAMALARI	4	2	YE, BE, UE
KATETER BAKIMI	KATETER BAKIMI	4	1	YE, BE, UE
PERİFERİK KAN VE KEMİK İLİĞİ YAYMA DEĞERLENDİRMESİ	PERİFERİK KAN VE KEMİK İLİĞİ YAYMA DEĞERLENDİRMESİ	3	1	YE, BE, UE
AKIM SİTOMETRİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ	AKIM SİTOMETRİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ	4	2	YE, BE, UE

4. ÖĞRENME VE ÖĞRETME YÖNTEMLERİ

Çekirdek müfredat hazırlama kılavuzu v.1.1.1' de açıklanan öğrenme ve öğretme yöntemleri kullanılmaktadır.

TUKMOS tarafından önerilen öğrenme ve öğretme yöntemleri üçe ayrılmaktadır: "Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri" (YE), "Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri" (UE) ve "Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri" (BE).

4.1. Yapılandırılmış Eğitim Etkinlikleri (YE)

4.1.1. Sunum

Bir konu hakkında görsel işitsel araç kullanılarak yapılan anlatımlardır. Genel olarak nadir veya çok nadir görülen konular/durumlar hakkında veya sık görülen konu/durumların yeni gelişmeleri hakkında kullanılan bir yöntemdir. Bu yöntemde eğitici öğrencide eksik olduğunu bildiği bir konuda ve öğrencinin pasif olduğu bir durumda anlatımda bulunur. Sunum etkileşimli olabilir veya hiç etkileşim olmayabilir.

4.1.2. Seminer

Sık görülmeyen bir konu hakkında deneyimli birinin konuyu kendi deneyimlerini de yansıtarak anlatması ve anlatılan konunun karşılıklı soru ve cevaplar ile geçmesidir. Sunumdan farklı konuyu dinleyenlerin de kendi deneyimleri doğrultusunda anlatıcı ile karşılıklı etkileşim içinde olmasıdır. Seminer karşılıklı diyalogların yoğun olduğu, deneyimlerin yargılanmadan paylaşıldığı ve farklı düzeylerde kişilerin aynı konu hakkında farklı düzeydeki sorular ile eksik yanlarını tamamlayabildikleri bir eğitim etkinliğidir.

4.1.3. Olgu tartışması

Bir veya birkaç sık görülen olgunun konu edildiği bir küçük grup eğitim aktivitesidir. Bu eğitim aktivitesinin hedefi, farklı düzeydeki kişilerin bir olgunun çözümlenmesi sürecini tartışmalarını sağlayarak, tüm katılımcıların kendi eksik veya hatalı yanlarını fark etmelerini sağlamak ve eksiklerini tamamlamaktır. Bu olgularda bulunan hastalık veya durumlar ile ilgili bilgi eksikliklerinin küçük gruplarda tartışılması ile tamamlanması veya yanlış bilgilerin düzeltilmesi sağlanır. Ayrıca aynı durum ile ilgili çok sayıda olgunun çözümlenmesi yoluyla aynı bilginin farklı durumlarda nasıl kullanılacağı konusunda deneyim kazandırır. Olgunun/ların basamaklı olarak sunulması ve her basamak için fikir üretilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar.

4.1.4. Makale tartışması

Makalenin kanıt düzeyinin anlaşılması, bir uygulamanın kanıta dayandırılması ve bir konuda yeni bilgilere ulaşılması amacıyla gerçekleştirilen bir küçük grup etkinliğidir. Makalenin tüm bölümleri sırası ile okunur ve metodolojik açıdan doğruluğu ve klinik uygulamaya yansımaları ile ilgili fikir üretilmesi ve gerektiğinde eleştirilmesi ile sürdürülür. Eğitici her basamakta doğru bilgiyi verir ve doğru kararı açıklar. Uzman adayına, benzer çalışmalar planlayabilmesi için problemleri bilimsel yöntemlerle analiz etme,

sorgulama, sonuçları tartışma ve bir yayın haline dönüştürme becerisi kazandırılır.

4.1.5. Dosya tartışması

Sık görülmeyen olgular ya da sık görülen olguların daha nadir görülen farklı şekilleri hakkında bilgi edinilmesi, hatırlanması ve kullanılmasını amaçlayan bir eğitim yöntemidir. Eğitici, dosya üzerinden yazı, rapor, görüntü ve diğer dosya eklerini kullanarak, öğrencinin olgu hakkında her basamakta karar almasını sağlar ve aldığı kararlar hakkında geribildirim verir. Geribildirimler öğrencinin doğru kararlarını devam ettirmesi ve gelişmesi gereken kararlarının açık ve anlaşılır bir biçimde ifade edilerek geliştirmesi amacıyla yapılır.

4.1.6. Konsey

Olgunun/ların farklı disiplinler ile birlikte değerlendirilmesi sürecidir. Olgunun sık görünürlüğünden çok karmaşık olması öğrencinin karmaşık durumlarda farklı disiplinlerin farklı bakış açılarını algılamasını sağlar.

4.1.7. Kurs

Bir konu hakkında belli bir amaca ulaşmak için düzenlenmiş birden fazla oturumda gerçekleştirilen bir eğitim etkinliğidir. Amaç genellikle bir veya birkaç klinik veya girişimsel yetkinliğin edinilmesidir. Kurs süresince sunumlar, küçük grup çalışmaları, uygulama eğitimleri birbiri ile uyum içinde gerçekleştirilir.

4.2. Uygulamalı Eğitim Etkinlikleri (UE)

4.2.1. Yatan hasta bakımı

4.2.1.1. Vizit

Farklı öğrenciler için farklı öğrenme ortamı oluşturan etkili bir eğitim yöntemidir. Hasta takibini yapan ve yapmayan öğrenciler vizitten farklı şekilde faydalanırlar. Hastayı takip eden öğrenci hasta takibi yaparak ve yaptıkları için geribildirim alarak öğrenir, diğer öğrenciler bu deneyimi izleyerek öğrenirler. Vizit klinikte görülen olguların hasta yanından çıktıktan sonra da tartışılması ve olgunun gerçek ortamda gözlemlenmesiyle öğrenmeyi sağlar.

4.2.1.2. Nöbet

Öğrencinin sorumluluğu yüksek bir ortamda derin ve kalıcı öğrenmesine etki eder. Olguyu yüksek sorumluluk durumunda değerlendirmek öğrencinin var olan bilgisini ve becerisini kullanmasını ve eksik olanı

öğrenmeye motive olmasını sağlar. Nöbet, gereken yetkinliklere sahip olunan olgularda özgüveni arttırırken, gereken yetkinliğin henüz edinilmemiş olduğu olgularda bilgi ve beceri kazanma motivasyonunu arttırır. Nöbetlerde sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.2.1.3. Girişim

Tanı ve tedaviye yönelik tüm girişimler, eğitici tarafından gösterildikten sonra belli bir kılavuz eşliğinde basamak basamak gözlem altında uygulama yoluyla öğretilir. Her uygulama basamağı için öğrenciye geribildirim verilir. Öğrencinin doğru yaptıklarını doğru yapmaya devam etmesi, eksik ve gelişmesi gereken taraflarını düzeltebilmesi için öğrenciye zamanında, net ve yapıcı müdahalelerle teşvik edici ve destekleyici ya da uyarıcı ve yol gösterici geribildirimler verilmelidir. Her girişim için öğrenciye önceden belirlenmiş yetkinlik düzeyine ulaşacak sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.1.4. Ameliyat (*Bu uzmanlık dalında uygulanmamaktadır*)

İçinde çok sayıda karar ve girişim barındıran müdahale süreçleridir. Her karar ve girişimin ayrı ayrı gereken yetkinlik düzeylerine ulaşması amacıyla en az riskli/karmaşık olandan en riskli/karmaşık olana doğru olacak şekilde ameliyat sürecinin tüm basamakları yüksek gözlem altında öğretilir. Öğrencinin tüm basamaklarda gereken yetkinlik düzeyine ulaşması için yeterli sayıda tekrar yaptırılması sağlanır.

4.2.2. Ayaktan hasta bakımı

Öğrenci gözlem altında olgu değerlendirmesi yapar ve tanı, tedavi seçeneklerine karar verir. Öğrencinin yüksek/orta sıklıkta görülen acil veya acil olmayan olguların farklı başvuru şekillerini ve farklı tedavi seçeneklerini öğrendiği etkili bir yöntemdir. Ayaktan hasta bakımında sık kullanılması gereken yetkinliklerin 1'inci kıdem yetkinlikleri arasında sınıflandırılmış olmaları bu açıdan önemlidir.

4.3. Bağımsız ve Keşfederek Öğrenme Etkinlikleri (BE)

4.3.1. Yatan hasta takibi

Yatarak takip edilen bir olgu hakkında yeterliğe erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim altında, yeterliğe ulaşmış bir öğrencinin gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu

herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.2. Ayaktan hasta/materyal takibi

Ayaktan başvuran acil veya acil olmayan bir olgu hakkında gereken yetkinlik düzeyine erişmemiş bir öğrencinin gözetim ve denetim gözlem altında, eğitici eşliğinde ve gereken yetkinlik düzeyine ulaşmış bir öğrencinin yüksek gözlem altında yaptığı çalışmalar sırasında eksikliğini fark ettiği konularda öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir. Bu eğitim kaynaklarının doğru ve güvenilir olmasından eğitici sorumludur.

4.3.3. Akran öğrenmesi

Öğrencinin bir olgunun çözümlenmesi veya bir girişimin uygulanması sırasında bir akranı ile tartışarak veya onu gözlemleyerek öğrenmesi sürecidir.

4.3.4. Literatür okuma

Öğrencinin öğrenme gereksinimi olan konularda literatür okuması ve klinik uygulama ile ilişkilendirmesi sürecidir.

4.3.5. Araştırma

Öğrencinin bir konuda tek başına veya bir ekip ile araştırma tasarlaması ve bu sırada öğrenme gereksinimini belirleyerek bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

4.3.6. Öğretme

Öğrencinin bir başkasına bir girişim veya bir klinik konuyu öğretirken bu konuda farklı bakış açılarını, daha önce düşünmediği soruları veya varlığını fark etmediği durumları fark ederek öğrenme gereksinimi belirlemesi ve bunu herhangi bir eğitim kaynağından tamamlaması sürecidir.

5. EĞİTİM STANDARTLARI

5.1. Eğitici Standartları

EN AZ BİRİ EN AZ DOÇENT UNVANINA SAHİP EN AZ İKİ EĞİTİCİ BULUNMALIDIR

5.2. Mekan ve Donanım Standartları

BİRİMDE YA DA KURUMDA YOĞUN BAKIM ÜNİTESİ
KURUMDA YILLIK EN AZ YENİ 30 MALİGN VE YENİ 100 NON-MALİGN HASTA TAKİBİ
KEMOTERAPİ HAZIRLAMA ÜNİTESİ
KURUMDA KAN BANKASI BULUNMASI

PROGRAMIN BAĞLI OLDUĞU KURUMDA ÇOCUK HEMATOLOJİSİ VE ONKOLOJİSİ ALANINDA SAĞLIK HİZMETİ VEREBİLMEK İÇİN YATAKLI SERVİS BULUNMASI

ÇOK BAŞLI EĞİTİM MİKROSKOPU

6. ROTASYON HEDEFLERİ

Bu uzmanlık dalının rotasyonu yoktur.

7. ÖLÇME VE DEĞERLENDİRME

Eđitiminin uygun gördüğü ölçme ve değerlendirme yöntemleri kullanılır.

8. KAYNAKÇA

TUKMOS, TIPTA UZMANLIK KURULU MÜFREDAT OLUŞTURMA VE STANDART BELİRLEME SİSTEMİ, Çekirdek Müfredat Hazırlama Kılavuzu, v.1.1, 2013